

Proście Pana Żniwa – powołania w Kościele Łomżyńskim

1. Mnich z benedyktyńskiego klasztoru Chevetogne (czyt. Szewtoń) w Belgii, w książce Zbawiciel przywołuje znany obraz, przedstawiający Jezusa, który puka do zamkniętych drzwi i cierpliwie czeka na ich otwarcie od wewnątrz. Autor wyobraża i opisuje spotkanie Jezusa z młodym człowiekiem, które mogłoby nastąpić. Młodzieniec początkowo wahał się, odszedł od okna, by nie widzieć stojącego na zewnątrz Jezusa. Myślał, że Zbawiciel postawi mu zbyt wygórowane wymagania. Bał się, myśląc, że Jezus będzie go upominał za jego młodzieńcze, nie zawsze roztropne postępowanie. Uświadomił sobie także, że nie ma czym ugościć Jezusa. Po jakimś czasie zdecydował się na otwarcie drzwi. Stał przed niezwykłym gościem i powiedział: „Panie nie mam Cię czym ugościć...”. Jezus odrzekł: „To ja zapraszam ciebie. Chcę u ciebie odprawić moją Ostatnią Wieczerzę. Ja Jestem Dobrym Pasterzem i znam owce moje, a moje mnie znają”.

To opowiadanie ukazuje istotę powołania do kapłaństwa. Od Boga pochodzą duchowe dary i charyzmaty. Dotyczy to także życiowego powołania. Większość młodych ludzi odczytuje powołanie do małżeństwa. Bóg, zatroskany o Kościół, o zbawienie wszystkich ludzi powołuje także do kapłaństwa, do życia zakonnego i innych form życia konsekrowanego. Skupimy się w tej katechezie na powołaniu do kapłaństwa.

2. Ojciec Święty Jan Paweł II rozpoczyna adhocrację apostołską *Pastores dabo vobis* (O formacji kapłanów we współczesnym świecie) w następujący sposób: „Dam wam pasterzy według mego serca” (Jr 3, 15). Bóg obiecuje swemu ludowi, słowami proroka Jeremiasza, że nie pozostawi go nigdy bez pasterzy. To oni będą gromadzić lud i prowadzić go do zbawienia: „Ustanowię zaś nad nimi, czyli moimi owcami, pasterzy, by je paśli; i nie będą się już więcej lękać ani trwożyć” (Jr 23,4).

Powołanie do kapłaństwa należy widzieć i rozumieć w świetle wiary. Bóg pragnie, by ludzie osiągnęli niebo. Jezus Chrystus Mesjasz, Nauczyciel i Najwyższy Kapłan dokonał zbawienia ludzkości. Pragnie, aby Jego Ewangelia była głoszona zawsze i wszędzie. Odkupiciel chce, aby w sakramentach świętych uobecniało się Jego dzieło zbawcze. W tym celu ustanowił kapłaństwo – nierozłącznie związane z Eucharystią. Tak, jak niegdyś powołał Apostołów, uformował ich według swego serca, a po Zmartwychwstaniu z kapłańską misją posłał ich w świat, tak i obecnie powołuje wielu do uczestnictwa w swoim kapłaństwie. Duch Święty, który nieustannie ubogaca Kościół, daje młodym ludziom łaskę do rozeznania powołania, podjęcia go i jego realizacji. Stąd każde powołanie wiąże się z zamysłem Ojca, z posłannictwem Syna Bożego i z działaniem Ducha Świętego. Tak też powinno być ono rozeznawane, przeżywane i z pomocą łaski realizowane.

3. Jezus Chrystus w Ewangelii zachęca do modlitwy o powołania mówiąc: „Proście Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo”. Posłuszni Zbawicielowi winniśmy prosić Boga o powołania do kapłaństwa, zakonów oraz różnych form życia konsekrowanego. Odpowiedzialność za powołania, szczególnie za pomoc w ich odczytywaniu spoczywa na całym Ludzie Bożym - na wszystkich ochrzczonych. Ojciec Święty Jan Paweł II powiedział: „Sprawa powołań kapłańskich - a także zakonnych, tak męskich, jak i żeńskich - jest podstawową sprawą Kościoła”.

Szczególne znaczenie w dziele powołaniowym odgrywa rodzina. Ona jest podstawowym

środowiskiem odczytywania, jak i podejmowania powołania. Ważną rolę odgrywa także wspólnota parafialna, a w niej grupy modlitewne, ruchy religijne i stowarzyszenia katolickie.

Młodzi ludzie, którzy odczytują powołanie do kapłaństwa i pogłębiają je, przygotowują się do sakramentu świeceń w Wyższym Seminarium Duchownym. Formacja trwa sześć lat. Nasze łomżyńskie seminarium istnieje od 1919 roku. Aktualnie liczy ponad 90 alumnów.

W Kościele powszechnym istnieje Papieskie Dzieło ds. Powołań. W Polsce duszpasterstwu powołań służy Krajowa Rada Duszpasterstwa Powołań. Szczególnie intensywnym czasem modlitwy w intencji powołań do kapłaństwa i życia konsekrowanego jest w Kościele powszechnym coroczna Światowa Niedziela Powołań. W Polsce ten czas modlitwy rozciąga się na cały tydzień zwany Tygodniem modlitw o powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego.

W naszej diecezji istnieje Dzieło Wspierania Powołań Diecezji Łomżyńskiej. Jego celem jest troska o powołania do kapłaństwa, zakonów i innych form życia konsekrowanego, duchowe towarzyszenie alumnom łomżyńskiego seminarium do sakramentu świeceń, pogłębianie świadomości o odpowiedzialności za powołania. Do dzieła zaproszeni są wierni: duchowni, świeccy i osoby zakonne - wszyscy pragnący włączyć się w duszpasterstwo powołaniowe. Członkowie realizują cele Dzieła poprzez systematyczną modlitwę, świadectwo chrześcijańskiego życia, ofiary duchowe a także zaangażowanie na rzecz powołań.

Każdy pierwszy czwartek miesiąca w ramach parafii poświęcony jest modlitwie o powołania i za powołanych. Co roku w naszym seminarium organizowane są rekolekcje powołaniowe dla młodzieży.

4. Zapamiętajmy: Bóg jest tym, który powołuje niektóre osoby do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Jezus Chrystus Najwyższy Kapłan ustanowił sakrament kapłaństwa, aby była głoszona Ewangelia, sprawowana Eucharystia, i inne sakramenty, włączające człowieka w zbawcze dzieło Chrystusa. Wszyscy wierni odpowiedzialni są za dzieło powołaniowe. Konieczna jest nasza modlitwa, by Pan powoływał robotników do swojej winnicy. Modlitwa i zaangażowanie na rzecz powołań pomoże powołanym usłyszeć głos Boży i podjąć decyzję pójścia za Chrystusem, by swoje życie zrealizować w kapłaństwie jako osoba Bogu konsekrowana i służąca ludziom w dziele zbawienia.